

рацинитѣ, и Ричардъ, английския кралъ, когото нарекоха Лъвското сърдце, заради безкрайнитѣ му подвизи. Едвали нѣкога, въ нѣкоя брань, сѣ се срѣщали двама протизници тѣй равни по сила и по юначество. Следъ Славнитѣ си победи, кралъ Ричардъ се качилъ на своя английски дромонъ, на пѣтъ за родината си. За зла беда, корабътъ потъналъ близо до брѣговетѣ на Италия... Понеже Ричардъ не смѣлъ да мине презъ земята на вѣчния си врагъ, френския кралъ, той поелъ пѣтя презъ Алемания. Макаръ че той ималъ и тамъ много врагове, все пакъ предпочелъ по-малко опасния пѣтъ. За да не го познаятъ, той се преоблѣкълъ като обикновенъ пилигримъ. Ала необикновената му буйность го издала и той билъ уловенъ въ пленъ отъ войскаритѣ на Австрийския херцогъ, който не можелъ да му прости нѣкаква обида при обсадата на Толемаида. Отъ този мигъ се загубили напълно следитѣ на краля. Нѣкои казвали, че билъ загиналъ при потъването на дромона. Други смѣтали, че все пакъ той се спасилъ отъ вълнитѣ, но къде се е укривъ, къде е попадналъ, по кой пѣтъ е тръгналъ, какво му се е случило, живъ ли е или мъртъвъ — никой не можелъ да каже. Минало много време. Напраздно майка му и младата му съпруга Беренгария изплакали всичкитѣ си сълзи. Напраздно тѣ изпращали находници до всички владѣтели. Никой нищо не знаялъ.

Всички слушаха съ напрегнато внимание, вперили очи въ устата на разказвача.

— Най-сетне нѣкакъвъ неговъ вѣренъ приятель, единъ благородникъ отъ Арасъ, на име Блондель, се преоблѣкълъ като трубадуръ и тръгналъ да обиколи всички земи. Не останало страна, която да не обходилъ. Цѣла година и половина той странствувалъ отъ Бургундия до Турингия, отъ Провансъ и Аквитания до Шлезия и Каринтия. Веднѣжъ той попадналъ въ земитѣ на Австрийския херцогъ. Отседналъ въ една странноприемница близо до неговия замъкъ и почналъ да разпитва ханджийката, дали херцогътъ не държи нѣкой знатенъ пленникъ. Да, — отвърнала жената, — имаме тукъ единъ, който е затворенъ вече ще станатъ близо четири години. Но не знаемъ кой е,